

Art nu fremkom fra det ærede Medlem. Han søiede yderligere til som Støtte for det Forslag, at vi skulle sælge vort Liv saa dyrt som muligt. Ja, naar jeg kan se Udsigt til for mine Efterkommere at vinde noget særdeles Godt, kunde der være Mening i at sælge sit Liv saa dyrt som muligt, men naar vi have saa sørgelige Udsigter, som vi have til ad Krigs- og Vaabenvei at vinde Noget for os og vore Efterkommere, betaffer jeg mig meget for, at faa mit Liv ind som Indsats i en saadan Kamp. Men dette være nu, som det vil; thi er der nogen fornuftig Mening i, hvad det ærede Medlem fremsatte, lad os saa spare det til en mere beleiligt Tid end i dette Dieblif, og lad det saa være Alvor, og ikke tomme Fraser. Lad det da, naar det fremkommer til en mere beleiligt Tid, være Alvor, og lad det saa komme frem paa den Maade, at det ærede Medlem kommer her til den lovgivende Forsamling og siger til dens Medlemmer: Paa Eders Papiere sammen og gaa i Spidsen for det danske Folk paa Valpladsen! Saa er der Mening og Alvor deri. Det ærede Medlem ser mig ud til at have Forlighed nok til at kunne holde et saadant Ord; og jeg skal ogsaa nok være med. Men Talemaader af den Bessaffenhed gavne os hverken udadtil eller indadtil, og derfor er det ikke rigtigt, at de komme frem. Det er dette, jeg beklager. Jeg skal bekæmpe dem til enhver Tid og paa ethvert Sted, naar de fremkomme saa ubeleiligt, som det skete her igaar; thi jeg har før været Drevidne til saadanne Talemaader og selv set, hvad de have ført til. Jeg mindes godt, hvormange høirøstede Talemaader der lød i denne Sal i 1864, men jeg mindes ligesaa klart, at man, netop hvad de Mænd angik, fra hvis Læber Talemaaderne lød, maatte spørge, da det afgjørende Dieblif kom: Hvor blev Sølvtoet og Personen af? Dette skal jeg mindes til enhver Tid og ved enhver Leilighed, naar slige Udtalelser lyde i denne Sal i saadanne ubeleilige Diebliffe som igaar fra det ærede Medlem. Derfor har jeg taget Ordet, og derfor har jeg bestridt dem saa alvorligt; thi det er ikke denne Veimaa, man skal gaa for at sætte en god Aand og Tone ind i den danske Nation og endnu

mindre i den danske Arme. Jeg mener, at naar den Tid kommer, som er saa alvorlig, og som det ærede Medlem profeterede om, men som jeg haaber maa udeblive, skjøndt jeg indvømmer, at det kan være, at den kommer, ere den Slags Udtalelser paa deres Plads, men det ere de ikke her: her ere de kun til Skade, og derfor skulde jeg meget tilraade at stemme mod det ærede Medlems Forslag; men det gjør jeg dog især, fordi han og hans Medforslagsstillere have den Bagtanke derved, at vi derigjennem skulde udæffe Tjenden, og dette

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem om at afholde sig fra at underlægge anderledes Menende andre Motiver end dem, som ere fremsatte af disse anderledes Menende selv.

Rjar: Ja, jeg skal vide at efterkomme den høitærede Formands Anmodning i saa Henseende. Det kan være, at jeg er gaaet længere, end Forretningsordenen tillader, men i alt Fald er jeg temmelig vis paa, at jeg ikke er gaaet videre, end det ærede Medlems Ord igaar gav mig Berettigelse til, og jeg skulde feile meget, om ikke idetmindste en hel Del af de ærede Medlemmer her i Salen vil give mig Ret i, at de Konsekvenser, man kan komme til af det ærede Medlems Ord, ere høist ubelidige. Det er dette, jeg har søgt at paavise, og derfor har jeg talt, som jeg gjorde. Forøvrigt har jeg ikke Videre at tilføie. Der var kun een Bemærkning, jeg vilde gjøre til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Schleppegrell), der var bleven saa særdeles lykkelig over, at der nu, som han sagde, var kommet Liv i Sverrig for at faa en bedre Hærordning, og som nævnte for os de 17 Millioner, som jeg nok har set er komne frem som Forslag fra Regjeringen. Men jeg vil raade det ærede Medlem til at standse med sin Glæde, indtil den lovgivende Forsamling har bevilget Pengene. Før da er hans Glæde ikke paa rette Sted, thi hvis jeg ikke feiler, har jeg set tidligere Forslag fra Regjeringen blive viist tilbage af den lovgivende Forsamling, og denne er jo, som be